

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. V.**, zastoupeného JUDr. Vlastimilem Vezenkem, advokátem, se sídlem v Opavě, Hauerova 3, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2005, č. j. 20 Cad 16/2005 – 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě se domáhal žalobce (dále jen „stěžovatel“) zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2005, č. j. 20 Cad 16/2005 – 18, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 3. 2005, č. j. x. Označeným rozhodnutím žalované byl žalobci odňat podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. (o důchodovém pojištění) v platném znění, od 18. 4. 2005 plný invalidní důchod, neboť podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě ze dne 28. 2. 2005 nebyl již stěžovatel uznán plně invalidním ve smyslu § 39 zákona o důchodovém pojištění. Krajský soud v Ostravě neshledal žalobu podanou proti tomuto rozhodnutí důvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), když v průběhu řízení zjistil zejména z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (pracoviště v Ostravě), že stěžovatel k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované nebyl plně invalidní, neboť došlo ke stabilizaci jeho stavu po operaci páteře, zůstává jen mírný reziduální funkční nález s mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v celkové výši 25 %, přičemž k uznání plné invalidity je nutno prokázat pokles uvedené schopnosti alespoň v míře 66 %.

V podané kasační stížnosti stěžovatel namítal, že předmětný rozsudek je nezákonný v důsledku nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení; dovolával se důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě

k dalšímu řízení, s tím, že podrobnější odůvodnění kasační stížnosti bude provedeno právním zástupcem stěžovatele do 10-ti dnů.

Krajský soud v Ostravě předložil spis s kasační stížností Nejvyššímu správnímu soudu se stanoviskem, že kasační stížnost je podána opožděně, a proto nebylo již potřebné odstraňovat vady kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se s tímto stanoviskem Krajského soudu v Ostravě ztotožňuje.

Ze spisu vyplývá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podání kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím soudu podepsaného, byl doručen do vlastních rukou stěžovatele dne 1. 11. 2005, jak vyplývá z číselného záznamu na doručence od obálky, v níž byl rozsudek doručován, který je stvrzen podpisem stěžovatele. Správnost tohoto záznamu je potvrzena prohlášením doručujícího orgánu, tedy pošty v O. 5.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“), bylo v projednávané věci úterý dne 1. 11. 2005 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom úterý dne 15. 11. 2005. Tento den se totiž svým označením – úterý – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být podání odesláno s účinky zachování lhůty.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle otisku razítka pošty v O. 1 byla však doporučená zásilka obsahující kasační stížnost podána k poštovní přepravě až dne 16. 11. 2005. Stalo se tak až po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, která skončila předchozího dne, v úterý dne 15. 11. 2005. Nezbyvá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepisu – rovněž dne 16. 11. 2005.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu